

Ovidi Montllor en 25 aforismes

Avui fa un quart de segle de la mort de l'artista alcoià

Ovidi Montllor | Juan Miguel Morales

Fa 25 anys va morir **Ovidi Montllor**. Cantant, actor, rapsode i mil oficis més, el d'Alcoi ha deixat una empremta inesborrable al món cultural català. La seva obra està farcida de frases que funcionen fins i tot separades del context de la cançó. Us proposem un recorregut per 25 aforismes (vint del propi autor i cinc més de poemes que va recitar o cantar però que són indissociables a la seva obra).

?Gent de mar, de rius i de muntanyes, Tindran tot. I es parlarà de vida?
(?Serà un dia que durarà anys?)

?Ja no ens alimenten molles, ja volem el pa sencer?
(?Tot explota pel cap o per la pota?)

?I ací a la terra quan ens morim als fills deixem, amb l'esperança que facin ells el que no hem fet?
(?Ais!?)

?De mi mateix poc més puc explicar. Jo sóc l'artista, el cantant, el pallasso?
(?Autocrítica i crítica?)

?Tant com estime la terra, ai mare!, i no vull ser llaurador, ai mare!?
(?Cançó del llaurador?)

?El preu que es paga per a viure. Quan més pobre ix més car. Quan més ric el preu és lliure?
(?De manars i garrotades?)

?Un xic pobre soc. Un xec mancaria, solució de tot?
(?El desesperat?)

?Té costeres i ponts, música de telers; té muntanyes que el volten i li donen fondor?
(?El meu poble, Alcoi?)

?Ens prometen millor vida plaer sense mida, llibertat... pansida. Punyetes!?
(?Els banyetes?)

?Ens parlava de l'amor com la cosa més preciosa i bonica. Sense pecats?
(Homenatge a Teresa?)

?El Crist era de fusta. Els cristians de cartró?
(?L'escola de Ribera?)

?-Vull parlar amb l'Alcalde i dir-li que tinc fam, que la gàbia és petita, jo necessite espai?
(?La fera ferotge?)

?I dins de tots aquells mals, sé treballar ambdues coses: amb el martell i la corbella?
(?La samarreta?)

?Em creureu mort. Jo no hauré mort. Faré vacances!?
(?Les meves vacances?)

?Tres més un són quatre. Doncs, xiquets, no deixem que ho faça un altre?
(?Lliçó de sumes i verbs?)

?Vam sentir un món nou. Perquè vull! Perquè no m'agrada aquest!?
(?Perquè vull?)

?El pas del temps farà de nosaltres colors. Ja no se n'anirà l'ocell de tants amors?
(?Montserrat?)

?Desescric tot el que he escrit!?
(?Tot esperant Ulisses?)

?El vi i la mala veta, fa que ragi l'aixeta?
(?Una nit a l'òpera?)

?A tu t'han dit preciós, a mi m'han dit: Tu calla. Va com va?
(?Va com va?)

?No hi havia a València dos amants com nosaltres, car d'amants com nosaltres en són parits ben pocs"
(?Els Amants?, poema de Vicent Andrés Estellés)

?Quan vindrà el dia que l'home valgui més que pous i cases, més que les terres més bones, més que les plantes i els arbres??
(?Cançó de les balances?, poema de Josep Maria Carandell)

?Quin doll d'aigua a la font ara que tot és nou perquè la lluna és plena?
(?Poema sense acabar?, poema de Joan Salvat-Papasseit)

?Ja ho veu, senyora, no val la pena preocupar-se de la gent?
(?Carnisseria?, poema de Jaume Subirana)

?Seràs la clau que obre tots els panys, seràs la llum, la llum il·limitada?
(?M'aclame a tu?, poema de Vicent Andrés Estellés)